

FRA INDIA

Brev fra Dagmar Engström.

24. januar, 1929.
Kjære venner!
Stig op på et høit berg du Sions gledesbud! Oploft din rust med kraft, du Jerus'ems gledesbud! Oploft den, frykt ikke! — Si til Juda steder: Se der er eders Gud!

Esaias 40, 5.

Da jeg skulde skrive noen ord til «Misjons-Røsten» kom disse ovenstående ord for mig. Vi ønsker i sannhet dette må oppfylles på bladet, at det må bli en Herrens røst til hans folk om den virkelige tilstand ute på misjonsmarkene så vel som hjemme, så vi kan bli mer ivrige i tjenesten og sprede hans evangelium verden over. Ja, vi misjonærer — kanskje mer enn noen andre — hilser dig hjertelig velkommen. For det trenges en røst for misjonen blandt oss. Vi er mange som har bedt om det og Gud har svart. Nu venter, la oss alle være med å sprede dette blad rundt om i Norges land og til våre venner over i Amerika, i Danmark og Sverige, så Herrens gjerning kan bli kjent blandt oss og vinde mange andre til med iver å føre hans sak frem. Vi trenger mer brennende hjerter for Guds saks fremme på misjonsmarken såvel som i vårt hjemland. Det har hast, for vet du det ikke, kjære broder og søster, at vi kun har en ganske kort tid å regne med, før Jesus kommer?

I disse dager har det vært en stor rengjøring og forberedelse her i Banda til mottagelse av guvernøren for de forenede provinser. Han besøker Banda i disse dager, hvilket er en stor begivenhet for dette lille sted, da guvernøren som regel bare besøker de større byer. Men denne mann, som nettopp har overtatt guvernørstillingen, har for 22 år siden vært collector her, og nu ønsket han å se dette sted, hvor han først begynte å avancere.

Æresporter er reist og flagg på lange snorer, festet til stolper, pynter op langs veiene. Aldri har det sett så rent og pent ut i denne smutsige by. De fattige har til og med hvitvasket sine små hytter. Dette har grepet mig veldig. Det har vært en stor forventning og guvernørens komme har vært befolkningens samtaleemne i lengere tid.

Jeg undres hvor mange verden over i disse dager renser sig og gjør sig rede til Kongens konges åpenbarelse i skyene? Det er alvorlig å tenke på at Jesus er så nær for døren, og så være vidne til den ilkegyldige ansvarsløshet for andres frelse blandt Guds folk. Måtte Herren finne alt sitt folk ventende og rede til å møte ham. Mange vil bli skuffet og fortvilet den dag, Herren har rykket bort sin brud. Kanskje mange, som du idag ser mest op til, og løper etter for å høre predike, ikke vil

være blandt den opprykkede skare. Hvad du trenger, venn, er en stille stund med Jesus, så han kan få tale til dig og si: Oploft dine pine og se: Markene er hvite til høsten.

Har du noen gang vært bekymret for den store skare av hedninger, som ennå ikke har hørt de livssalige ord, som du kan drikke inn i strømmen? Kanskje du engang kjente nøden, men idag er du kofit for disse som vandrer uten håp. Søk ham for en ny fylde av den Hellig And, og du skal få kraft til liv og tjeneste for ham. Å, hvor dette trenges, venner! Vi har så lett for å skynde på og skjule oss bak «de dårlige tiders», men dette tar aldri Gud for noen god undskyldning, ti vi må regne med ham og han kjenner ikke til dårlige tider. Han er rik nok for den som kaller på ham.

Bed og tjen ham med ditt liv og gods inntil han kommer. Du skulde bare se de skarer som ennå går og famler i mørke.

Vi har nettopp vært på en stor «Mela» (pilegrimsreise) 24 eng. mil fra Banda. Søstrene Anna Jensen og Dagmar Jacobsen kom gråtende hjem og sa:

— Å, det var tusener, som ønsket evangelier og vi hadde ikke nok. Vi hadde ikke penger til å kjøpe inn flere og våre hjerter har vært i et eneste skrik til ham, som er mektig til å åpne hjertene.

De som ikke kan være med å yde noe, kan gjøre som disse: Josva, Bani, Kadmiel, Sebanja, Bunni, Serebja, Bani og Kenani, som trådte op på Levitenes forhøining og ropet med høi røst til Herren sin Gud. (Neh. 9, 4). — Dette er den største og helligste tjeneste for Gud, å sette alt til side et øieblikk og bringe hedningenes nød og misjonnærens stilling frem for den levende Gud, som hører og svarer.

Det er nok spendte tider her ute i India nu. Den engelske regjering har sendt ut en kommisjon fra England, «Simon Commission», som skal ordne med forholdene her. Si John Siman med sin stab reiser rundt fra by til by. Den skal undersøke om folket er kompetente nok til å få selvstyre. Dette vet de innfødte meget godt at de ikke er, så hvor denne kommisjon kommer inn i en by, er det store tumulter.

Hinduene i sin oprørske ånd heiser sorte flagg på sine huse, hvorpå står skrevet med røde bokstaver: «Skam dig Simon, gå tilbake!»

Samtidig reiser Ghandi med sine etterfølgere rundt og holder møter av oprørske art. Hans løfte ved siste møte i Kalkutta var: «Innen ett år skal I få selvstyre i India». Skulde dette skje, må en revolusjon finne sted snart.

Men om alt synes å stå på hodet, eller som det stod til overskrift på en artikkel i et indisk blad:

«Kaos i India», så vet vi dog at alt styres av ham, som holder alt i sin hånd.

På den annen side er det godt å arbeide i landsbyene. Ved siden av den revoltske ånd er det også en vekkende ånd over folket. De lytter med gråt og tårer til ordet og strekker sig frem etter evangelier, som vi selger.

At vi kan ha meget lenge igjen for Jesus kommer, er en umulighet å tenke. Må Herren finne oss i en våken og ventende stilling.

Så vil jeg ønske eder alle et velsignet nytt år. Takk for det år som gikk, Jakobs Gud var med oss og var vår faste borg. Han er den samme enn!

Med innerlig hilsen fra eders søster for Indias frelse

Dagmar Engström.
Missions-Huset, Banda, U. P., India.

PAULUS

Paulus, Guds främste säger eter tjänst i tjuga år: «Inkast utav Guds apostlar» — Se dock, hur han ödmjuk står!

Fem år senare han ställer sig ett trappesteg längre ner: «ringast ibland Herrens trognar» — Nu begär han icke mer,

Sitt näst siste år han skriver liksom med sitt hjerteblod: «framst i syndarens skara» — Allt är lägst till sist han stod. I. G.

GUDS NÅDEPAKT

Vi mener ofte vi er velbehagelige for Gud, når vi har rike indre erindringer, eller er sterke i troen og er så himmelsk sinnet at vi føler oss hevet over all den jordiske jammerklage. Men når så de salige følelser forsvinner, frykter vi straks for, at vi ikke mer er velbehagelige for Gud. Å, måtte vi dog få være pine åpnet for, at våre følelser intet endrer i nådesamfundet. Gud er alltid den samme og hans nådepakt forblir evig den samme.

Vel må vi kjempe troens kamp mot fristelsene, men Jesus har overvunnet den ondes makt. La oss glede oss over at Jesus har sagt: «Jeg har gitt dem den herlighet, som du har gitt mig». Ser Faderen oss i denne herlighet, så kan han glede sig over oss, da ser han det vakre bilde av en ny skapning i oss. Så stor er hans glede over oss arme mennesker, at han endog vil ta bolig i oss.

Hans hjerte er fullt av ømhet, ti Gud er kjærlighet. Hvem kan fatte dette ord: «Gud er Kjærlighet»? — Dette er redningens linje enhver sjel kan klynges sig til. Og så den som kjemper med mørkets makter og er nær ved å bukke under. Gud elsker oss og han elsker dig. Er ikke det den beste trøst man kan gi en bekymret sjel? Herren står bak sitt eget ord, bare tro det.

FORTRØST DIG PÅ HERREN

Av Spurgeon.

Herren vil fullføre sin gjerning for mig.

Salm. 138, 8.

Den fortrøstning salmisten her uttrykker, var aldeles påtagelig en guddommelig trøst.

Han sa ikke: «Jeg har nåde nok til selv å utføre det, min tro er så sterk at den ikke svikter, min kjærlighet så varm at den aldri kjølnes, min beslutning så fast, at intet kan rocke den» o.s.v.

Nei, til Herren alene stod all hans tillid.

Om vi overlater oss til en fortrøstning, som ikke er grunnset på den evige klippe, er vår fortrøstning usikrere enn en drøm. Den vil engang styrte sammen over oss og begrave oss under sine ruiner. Alt hvad naturen sammenvever, skal til den sønderslitte til deres evige forder, som er innhyllet deri. Salmisten var vis, han satte ikke sin lit til noe annet enn Herrens verk. Det er Herren som har begynt det

gode verk i oss, det er han som littil har fortsatt det, og om ikke han fullbyrder det, blir det aldri fullført. Om vi vil sy et eneste sting i vår rettferdighets himmelske kleddning, er vi tortapet. Men vår fortrøstning hvilte derpå, at han som har begynt, skal fullføre.

Han har gjort alt, må gjøre alt og vil gjøre alt.

Vi må ikke sette vår fortrøstning til hvad vi har gjort, heller ikke til hvad vi har besluttet å gjøre, men helt og holdent til hvad Herren vil gjøre. Vantroen hviker til oss:

«Du larmar aldri å bli stående. Se hvor nøget ondt det finnes i ditt hjerte, du kan aldri overvinne synden.» — Ak ja, vi vilde snart forgå, om vi var henvist til vår egen kraft. Men priset være Gud, han skal fullføre verket og føre oss frem til målet. Vi kan aldri ha for sterk tillid, når vi forlater oss på ham alene, og det kan aldri være oss nok om å gjøre å komme i besiddelse av en sådan fortrøstning.

HVILEN I GUD

Av Lewi Pethrus.

Av en tale, holdt av Lewi Pethrus, Stockholm, om ovenstående emne, tillater vi oss å hitsette følgende utdrag:

Hvad vil det egentlig si, å komme inn i denne hvile, og hvad skal vi gjøre for å komme inn i den?

Jeg er så redd for å stå og tale om hvilen og om et sikkert salighetshåp, hvis jeg ikke samtidig peker på det, man skal hvile på. I har hørt om gudstørnere, som hele sitt liv hadde forneknet Gud. Ved hans dødsleie stod hans venner og var engstelige og urolige for, at han ikke skulde holde fast ved sine ider nu i dødens time. De oppmuntret ham derfor og sa: «Hold fast nu, hold fast, og vis tilsist at det holders».

Men da svarte han: «Hvad skal jeg holde fast i?»

Vi, kjære venner, har noe å holde fast i, noe å hvile på. Og du som ikke vet det, kan få vite det. Jeg skal vise dig noe som holder, når man hviler på det. Apostelen taler i Hebraerbrevet om noe som er grunnen for hele hvilen. Kap. 4, 16: «La oss derfor med frimodighet gå frem for nådens trone, for at vi kan få barmhjertighet og finne nåde til betimelig hjelp».

Ved nådens trone møter vi Jesus. Det var på nådestolen offerblodet blev stenket i den gamle pakt, og det var egentlig selve grunnlaget for Israels fred og gudsforhold. Det var der Gud åpenbarte sig i sin herlighet, og det var ved nådestolen ypperstepresten fikk lov til å møte Gud på folkets vegne. — Der lå grunnen til samtundet mellem Gud og folket — og der ligger grunnen ennå idag — og det

ikke lenger bare som forbilled, men i virkeligheten. Korset og blodet er grunnlaget for en sjel som skal finne virkelig fred og hvile. Det finnes intet annet grunnlag — og forsøker du andre veier, så kommer du ikke forbi korset. Dine forsøk er fruktesløse, du kommer til kort. Det finnes en som har tilveiebragt forsoning og fred for din sjel.

Hvis du leser Hebr. 4 i sammenheng vil du se, at der tales om Guds hvile som et eksempel for vår hvile. Gud hvilte etterat han hadde skapt jorden, og alt var ferdig. Således har Kristus gjort alt ferdig, og vi kan gå inn i hvad han har gjort for oss. Det var et stort verk Gud utførte, da han skapte jorden, og da verket var endt gikk han til for å hvile — hvile i fullkommen tilfredshet over hvad han hadde gjort, ti han så, at alt hvad han hadde skapt var såre godt. Av sammenheng ser vi også at brevs forfatter tenker på Kristi fullbragte verk.

Som Gud fullførte skapelsen og decreter hvilte, således gjorde Kristus også etter sitt frelsesverk. Han kom her med, levde sin misømmelige tid her nede, utkjempet kampen på Golgata, opstod fra de døde, og opfor til himmelen. Han gikk inn i helligdommen med en evig forsoning. Han bar resultatet inn i den himmelske helligdom, der ranne helligdom. Der gikk han inn med sitt blod, efter at han hadde vunnet oss en evig forløsning. Da dette var gjort, var verket fullbragt. Hvis du leser Markus evangeliets neste siste vers kan du se hvorledes det gikk, da Jesus kom til himme-

Forts. 4. side.

MISJONS RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomitee av utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post box 32, Sarpsborg.

Abonnementpris er: For enkelt nr. 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adressforandringer, skriftlig opplyselse og betalinger skjøer til ovenstående adr.

FRA REDAKSJONEN:

Bidrag til Hedningemissionen.

Innkomet til søster Helga Lun deby, Kina, ved en broder kr. 5.00, hvorfor kvitteres med takk.

Belpet er sendt kassereren J. Lind, Moss.

Over våre

misjonskassereres adresser har vi satt et minneord fra Herren. «Det er dem som strøt ut og får ennuer». Ja, velsignede sannhet, slik er det i Guds rike. Når Herren ser at han kan anbetto sine barn midler til forvaltning, vil han intet hold tilbake. Men — på den annen side er det også dem som holder tilbake mer enn hvad rett er, og det blir dog kun bare fattigdom». En alvorlig formaning, som minner oss om tjeneren som istedetfor å bruke pengening, grov den ned.

Misjons-Røsten formidler gaver til misjonærene. Oppgi hvilken misjonær og vi skal besørge det til kassereren mot kvittering i bladet. Eller send også bidraget direkte til kassereren, som vil kvittere efterhvert. Se adr. på 4. side.

Vi nevnte

i «Røstens» første nr. at det vilde bli mange vanskeligheter til å begynne med. Men vi må dog til Herrens pris si, at alt er blitt lagt tilrette på en forunderlig måte. Bladet er møtt med både velvilje og overbærenhet. Ganske naturlig ser vi efterhvert, at meget kunde vært anderledes, men ved Guds hjelp håper vi å kunne legge bladet slik til rette for våre lesere, at de kan høste utbytte og velsignelse av det. Dog — «tillags å alle kan ingen gjøre», sier et gammelt ordtyske, og det vil nok også gjøre sig gjeldende for vårt vedkommende.

Vi tenker nu særlig på billedstoffet. Vår tanke var å bringe bilder fra misjonsmarkene, fra misjonærenes stasjoner, gruppebilder osv. Vi hadde også tenkt å bringe bilder av misjonærene efterhvert, slik at de hjemmeværende kunde bli kjent med utearbeiderne. Om personbiller er vi dog allerede blitt gift tilkjennet at det er delte meninger. Vi håper dog at dette skal overvindes til lesernes tilfredshet. Vi mener at dette å innta fotografier ikke skal tjene som forherligelse av personen, da dette ikke hører hjemme i Guds rike.

Men på den annen side er det også av interesse å se våre misjonærer i dagliglivets virke på de forskjellige plasser. Vi vil derfor kun innta bilder av våre utværende arbeidere, og vi håper og tror at ingen vil ta anstøt av dette. De som ikke liker fotografier vil sikkert vise overbærenhet overfor den annen part av lesekreten som har interesse av gjennom billedstoffet å stifte bekjentskap med forskjellige arbeidere ute på feltene.

Bring dem evangeliet.

Fra br. Sigurd Grønvalds kasserer har vi mottatt nedenstående: Jeg har en plan som jeg vil legge frem for lesekreten og mine mange kjære venner: Finnes det noen god venn som har et åpent og gavmildt hjerte for misjonen? Broder Sigurd Grønvald har bruk for 2500 peso (en peso i norske penger utgjør 158½ øre). I norsk mynt blir det ca. 4000 kroner. — Regjeringen selger land til uheldige billige priser, og det var da tanken at pengene skulde brukes til innkjøp av et areal på 25.000 norske mål. Meningen var å danne en indianerkoloni og la dem få land å dyrke og leve av. På denne måte fikk man komme dem til hjelp og på samme tid få dem samlet under ordets hørelse. Nå Herren velsigne enhver glad giver, som ønsker å være med i dette store arbeid for Herren. Øverst på bildet sees en gruppe indianere og nederst ser vi br. Grønvald, hvem Herren har lagt på hjertet å bringe disse folk det livgivende budskap: Full frelse i Jesu blod.

Undertegnede mottar både store og små belpet med takk og kvitterer herfor i bladet.

Jesus kommer snart!

For misjonen til br. Grønvald
Joh. O. Johnson,
Stemmestad.

Jesus alene.

I mine yngre år tenkte jeg visstnok at jeg som den hellige Christophorus vilde bære det lille Jesubarn gjennom vannene. Men efter at jeg er blitt eldre, merker jeg godt hvorledes den lille Krist bærer mig gjennom ild og vann, gjennom godt og ondt rykte, gjennom ære og tornedrelse, gjennom lidelse og glede, og jeg ber ham at han vil bære mig til alderdommen, til jeg blir gammel og grå og svak og at han ikke vil ta sin Hellig And fra mig, for at jeg ikke skal preke for andre og selv gå fortapt.

O, mine venner, i lidelser, trengsler og ydmygelser lærer man først å kjenne hvor vi trenger den hellige Krist, og at vi intet kan når han ikke løfter og bærer oss og hjelper oss igjennom det alt sammen.

Zeller.

Hilsen fra Mary og S. Svendberg.

Banda 22—1—23.
Kjære venner, lesere av «Misjons-Røsten»!

Hilsen med 1. Johs. 3, 16. Da «Misjons-Røsten» er blitt oss tilstilt vil det være oss en sann glede å sende disse lesere en liten hilsen fra oss her nede i India.

3 år er nu snart gått siden min ankomst hertil og Guds godhet er blitt erfart mere direkte enn noenstanne i hjemlandet. Vi har prøvd å tro på Jesus og vi har funnet at det går an. Pris og lov.

Over 2½ år har jeg vært på vår hovedstasjon nær byen Banda og Herren gav mig herlige opplevelser der. Søster Dagmar Engström, de indfødte evangelister samt underteegnede virket sammen. Ved hjelp av misjonsbilen som Gud skjenket, var vi istand å nå de lengst avsøsliggende landsbyer, og ofte kunde folket sitte urørlige op til 3 timer i tropisk hete og Guds And ganske løfter oss op over ondskapens makter. Mens svetten dryppet fra våre ansikter og hender blev Livets brød kastet på «folkevannets» og efter mange dage skal vi finne det igjen i form av kornbånd for Mesterens lade. Halleluja!

3. juni 1928 blev jeg trolovet med søster Mary Rich (en amerikansk søster) som har virket i misjonen her i 5 år. Vårt bryllup fant sted 14. desember 1928 og samme dato forlot vi hovedstasjonen for vår utstasjon Karwi, i norsk mil på tog.

Vårt lille leide hus ligger kun 8—9 kilometer fra hinduernes store tilbedelseplass Kjitvokot, som er et høit fjell, 8 km. i omkrets. Rundt foten av dette fjella er oppbygget over 300 templer for de forskjellige avguder. Her samles da tusener av pilegrimmer fra hele India,

ja vi har truffet dem som er komne like fra den Zeylon. Veien til tilbedelsesstedet går like forbi vårt hovedstasjon og her er således en velsignet anledning til å forkynne det alltid livgivende og kraftfulle evangelium. Vi utdeler også masser av evangelier og traktater. En innfodt evangelist og bibelkvinner har vi også til å hjelpe oss i arbeidet.

Herren har vært såre trofast hvad midler betræffer. Regninger for evangelier, traktater, husleie og for de innfødte medhjelpere har ved Guds nåde blitt innfridd. Striden er jo ikke vår, men hans.

I våre trolovelsesringer inngravet vi «Ebenezers» og dette vil ved Herrens hjelp bli vårt feltrop til vi åsyn til åsyn skuer vår sjeles skede i herlighet. Æren tilhører Løven av Juda. Verdig var han tunnet for ære, makt og hyldet i himmelen. Å, må han også bli funnet det samme her nede på jorden.

Løft våre hender i bønn kjære venner. Måtte dette store tilbedelsessted bli forvandlet til et centrum, for tilbedelse av Jehova, vår allmakt Gud.

Bed og i skal få. Halleluja!

Må Herren gi alle «Misjons-Røstens» lesere en dobbelt fylde av velsignelse i dette nettop begynte år.

Vi skal mere enn scire ved ham som har elsket (og evig elsker) oss.

Kjærligste hilsener fra eders søskende i tjeneste og tro for Indiens frelse:

Mary og Hans Svendberg
Missions House Karwi, Distr. Banda U.P.
India.

Min kasserers adr. er: Formann J. Karlsen, Haldens veveri, Tistedalen, pr. Halden.

Avskjedshilsen.

Elskede venner i Jesus. Fred!

Rundt omkring Jerusalems et der bjerge, og Herren omhøner sitt folk tra nu av og inn til evig tid.

Salm. 125, 2.

Slik kunde hans folk prise sin Herre i de gamle tider, og vi som lever idag kjenner den samme trang gjør sig gjeldende ut fra vårt hjertes innerste vesen.

I sannhet: Herren om henger sitt folk.

For 2 år tilbake, da urolighetene rullet over feltene ute i Kina, kjente vi det var godt å være omhønet av Herren. Likeså de nesten fire måneder vi tilbringe i kystbyen Tientsen for å se hvordan forholdene la sig tilrette, samt de måneder vi har tilbragt i vårt gamle kjære Norge. Det har vært godt for vår sjel, ånd og legeme å fremstille oss for ham, som en der verner om oss.

Når vi nu forlater vårt land for å reise tilbake til arbeidsfeltet der ute i Kina, kjenner vi det er deilig å hvile på hans sannhets faste og urokkelige grunn. Ja, Gud er trofast, ved hvem I blev kalte til samfund med hans Sønn Jesus Kristus, vår Herre.

Han som selv har aktet oss verdig og kallet oss til tjeneren han vil også sende oss hjelp fra Helligdommen i rett tid.

Arbeidsfeltet der ute ventet og de to kinesiske brødre som er på

Ord for dagen:

Jeg har lov til alt, men ikke alt bryr jeg meg om; jeg har lov til alt, men ikke alt oppbygger. Ingen søke sitt eget, men elvst den annens beste. I. Kor. 10, 23—24

GUDS FRED!

Hvor herlig er det ikke å ha fred med Gud. I Joh. ev. 14, 27 sier Jesus: «Fred efterlater jeg eder, men min fred gir jeg eder; ikke som verden gir, gir jeg eder, eders hjerte forlæres ikke og reddes ikke!»

Gud har forlikt oss med sin Sønn og vi har fått fred med ham. Han gav ham som et sonoffer for våre synder og nu er det blitt for oss å gå like til Jesus og to oss rene i hans blod, utorskyldt av bare nåde, priset være Herren! Og da kan vi si som Esaias i 38, 17: «Se, til fred blev mig det bitre, ja det bitre, og du drog kjærlig min sjel op av fordervelsens grus; ti du kastet alle mine synder bak din rygg.» I Esaias 44, 22 står der: «Jeg utletter dine overtredelser som en tåke og dine synder som en sky; vend om til mig, ti jeg gjensløver dig.» Vi vet at taken varer ikke lenge, den forsvinner snart, og likedan med skyen, den går så fort bortover himmelen og er snart vekk. Så er det med våre synder; Jesus tar dem aldeles vekk og han ser dem ikke mer. Hvor lykkelig er ikke hver en som kan si at ha fred med Gud. Det er mange som, når de blir spurt om de har fred med Gud, virkelig ikke kan svare hverken ja eller nei, de vet ikke om de har fred. Skulde jeg ikke vite det, når Jesus har gjensløst mig, tatt mine synder bort og han har blitt overlatt hele plassen i mitt hjerte og verden ikke har mer tiltrekningskraft for mig? Jo da har jeg fred med Gud, og da kan jeg juble og prise min Gud for at jeg er frelst og lykkelig på blodets regning. Og han har sagt, at vi ikke skal la vårt lys stilles under en skjepp, men la det lyse så alle kan se det.

Derfor, du kjære sjel som er frelst, ti ikke stille, men fortell alle om din frelse, og du som ikke kjenner Herren, kom til Jesus nu for det blir for sent. Da skal du få smake den fred som Gud gir, og du skal få kjenne den er herlig. Vi har ingen annen å gå til uten til Jesus, og i tro må vi se hen til ham, som bærer all verdens synd. I ham er det hel og full tilgivelse.

Når vi får se at det er nåde all sammen og vi får tro budskapet om frelse i Jesus Kristus, da er vi blitt et nytt menneske, det gamle er forbigangen og alt er blitt nytt, og da får Guds And oppbygge, hvad synden har nedrevet. Derfor la Guds fred komme inn i våre hjerte, det fred som verden ikke kan ta fra oss. Da vil vårt åndelige liv vokse sig mere og mere sterkt. Vår fied skal være som floden, og vår rettferdighet som havets bølger.

Anna Trøber.

Fra Danmark.

Br. Sevr. Larsen reiser for tiden med evangeliet i Danmark.

— Misjonær N. P. Rasmussen, som en tid har virket i Oslo, skal i nærmeste fremtid holde avskjedsmøter i sitt hjemland for deretter å reise tilbake til Kina.

— Vår gamle kjenning Torkild Rasmussen har motta: forstanderstilling i Ebenezer-forsamlingen i Brede.

Santalmisjonen.

Onsdag 20. ds. holdt Bergens forening for santalmisjonen årsmøte. Regnskapet ballanserte med 21,000 kroner — 2000 kroner mer enn forrige år.

Uregelmessigheter

ved bladets forsendelse kan ofte inntreffe. Vi vil derfor be våre venner å melde fra, så det kan bli rettet på.

FRA SPREDTE

Fra Kongsbø

Kjære brødre i Herr Nåde, miskunn og Jesus vår Herre.

Jeg vil hermed få å sende disse lesere en hilsen og verne i Betani.

Vi er så glad for en venneløkk som essert i misjonen og være med å fremme befalling om å gå ut evangeliet. Og det lig stort og alvorlig siste tid, idet søstewarden i disse dvernerne har vært India med evangeliststemmelstedet er befinner sig i det er skrives påvei til fra å ta dampskipet dien.

Hun har i den sdel med evangelistmissionær Hilda mison hun nu har denne tid kommmange venner se henne med sine støtte.

Om disse linjlest av noen h om å være med arbeidet der ut drag, stort eller med takk av en Herren gir nådes kasserer.

Må Herren gi i disse tidene. G se, markene er sus kommer s blandt dem som himmelen og hvor det til star hvad som

Må Herren folk i disse s gjøre oss vaktende.

Må hans f hans vesen. skelige, at k i klippens r hans folk. ge som dvel kun i dybde underbare s fasthet. Æ navn!

Må Herre sjons-Røste arbeider m navn også Hjertellig nene i Bet

adr. Full s L. Velkom sjons-Ros erstrande også en Gud bes har vi be re er bli navn, og uelse.

Den dag med v; også t sen og venner i Etter

FRA SPREDTE FELTER

Fra Kongsberg.

Kongsberg 14/2 29.

Kjære brødre i Herren!
Nåde, miskunn og fred i Kristus Jesus vår Herre.

Jeg vil hermed få sende bladet og dets lesere en hilsen fra Kongsberg og vennerne i Betania her.

Vi er så glad for at også her er en venneløkk som er varmt interessert i misjonen og som ønsker å være med å fremme Herrens store befaling om å gå ut i all verden med evangeliet. Og det har vært særlig stort og alvorlig for oss i den siste tid, idet søster Rachel Edwardsen i disse dager har sagt vennerne her farvel for å gå ut til Indien med evangeliet. Hennes bestemmelsessted er Banda og hun befinner seg i det øieblikk disse linjer skrives på vei til England for der fra å ta dampskipet direkte til India.

Hun har i den siste tiden reist en del med evangeliet sammen med misjonær Hilda Wergedal, med hvem hun nu har reist ut, og har i denne tid kommet i berøring med mange venner som sikkert følger henne med sine bønner og med sin støtte.

Om disse linjer også skulde bli lest av noen hvem Herren minner om å være med å hjelpe søsteren i arbeidet der ute så vil ethvert bidrag, stort eller lite, bli mottatt med takk av undertegnede, som, om Herren gir nåde, skal stå som hennes kasserer.

Må Herren gjøre oss klart seende i disse tider. Oppløft Eders øine og se, markene er hvite til høsten. Jesus kommer snart. Må vi alle være blandt dem som samler sig skatte i himmelen og ikke her på jorden, hvor det til sist blir antikrist som tar hvad som er samlet her.

Må Herren få velsigne alt sitt folk i disse siste dager. Må han få gjøre oss våkne, bedende og ventende.

Må hans folk søke dypere inn i hans vesen. Tidene er nå så vanskelige, at kun en stilling dypt inne i klippens rifter er trygg nok for hans folk. Det er så mange, mange som dveler ved overflaten. Men kun i dybdene får man erfare Guds underbare storhet, godhet og trofasthet. Ære være hans hellige navn!

Må Herren også velsigne «Misjons-Røsten» og de venner som arbeider med den. Må Jesu store navn også bli forherliget ved den.

Hjertelig broderhilsen fra vennene i Betania.

O. Langerud,
adr.: Numedalsbanen, Kongsberg.

Full seir i Lammetts blod.

Lierstranden 18—29.
Hilsen med fred!

Velkommen du vandrende «Misjons-Røst», som også har nådd Lierstranden. Kan fortelle at her er også en liten vennegruppe, som Gud besøker i disse dager. Mange har vi bedt til Gud for til frelse, flere er blitt salvet med olje i Herrens navn, og har prist Gud for helbredelse.

Den 17. hadde vi en underbar dag med dåp på formiddagen, hvor vi også fikk besøk av Thv. Johannes og Tollefsen med flere venner fra Solbergelven.

Efter møtet hadde vi felles be-

spising i lokalet «Berg» hvor vi opholdt oss inntil vi gikk til festen som vi hadde i Folkets hus store sal, da vårt eget lokale «Berg» syntes å bli for lite, som det også hadde blitt. Det var ca. tre hundre mennesker samlet. Ja, det var i sannhet en herlig fest, vi blev ikke skuffet i vår tillid til Herren. Ti Herren var med og stadfestet sitt ord med de medfølgende tegn: fem sjeles overgivelse til Herren, og Anden falt, idet vi hørte dem tale i tunger og høyløyd priste Gud. Og stor nåde var over dem som frembar budskapet. Forstad til Herren arbeidet svært på hjertene da ingen hadde lyst til å forlate lokalet.

Vekkelesemøtene fortsetter med full seier i Lammetts blod.

F. I. Lierstranden

A. Karl sen.

Hilsen fra Tofte.

Fikk lyst til å sende en liten hilsen fra Tofte. Gud kroner møtene med sjeles frelse. Det er salig å se at Gud er med oss, hvem kan da være mot oss? Jesus er god mot mig. Han frelste mig i mine unge dager. Det er salig å være frelst i sine unge dager, for da er man spart for meget ondt. Gud elsket oss så høi at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham ikke skal fortales men ha et evig liv. Hvor salig å leve i ham som fyller alt i alle.

Det er herlig å gå utenfor leiren med Kristus, og forlate alt og følge ham. Det er det beste liv jeg har levet siden den stunden jeg forlot alt mitt eget og fulgte ham. Og det har jeg aldri angret på. Nei, halleluja! Jeg er nu på vei til himlen for snart å se min Frelsermann. Det skal bli en salig stund når jeg skal stå ansikt til ansikt med min Jesus som døde for mine synder.

Ja, store ting har Herren gjort mot oss, derfor kan vi være glade.

En ringe broder i Herren hilser eder alle.

I. Gulbrandsen.

Fra Askim.

Kjære «Misjons-Røsten»!

Jeg vil skrive med den nåde Gud gir og fortelle at Gud er god imot oss her i Askim. Han formår å frelse synderne enn idag. Lovet være hans hellige navn.

Jeg må utbryste med salmisten og si: Herre lær mig din vei. Det trengs i disse dager å lære Herrens vei. Herrens vei den er jevn og den banevise fører ikke til døden! Ordspr. 12, 18.

Var i Hurum i julen og der hadde vi veldige møter, fullt hus. Men størst av alt var at Jesus frelste sjele. Takk og lov og pris.

Hans navn blev kalt Jesus for han skulle frelse sitt folk fra deres synder. Matt. 1, 21. Derfor kunde han også frelse mig der jeg lå sprellende i mitt blod. Herren var mektig til å ta mig op og sette mine føtter på Klippen. Ære til Jesus.

Det er godt for min sjel å være kommet til høitidskaren og menigheten av de førstefødte, som er opskreven i himlene, og til dommeren som er alles Gud, og til ånderne av de fullennte rettferdige og til Jesus, mellommannen for en ny pakt, og til overspenningens blod som taler bedre enn Abels. Hebr. 12, 23—24.

En vennlig hilsen til alle lesere fra en ringe broder i Herren.

Johannes Karl sen.

FRA KINA

På bildet ses foren misjonærene en av de kvinner, hvortav noen er troende. Kvinnen som besøker byene er merket X i forgrunnen bibelkvinnen på stasjonen.

Til «Misjons-Røsten»!

Da vi har fått bladet tilsendt oss og likeas brev fra redaksjonen med ønske om at vi skulde skrive litt om arbeidet her, så vil vi med glede etterkomme dette ønske.

Vi skriver jo undertiden til «Det Gode Budskapet», så flere av de venner som kommer til å lese «Røsten» vil nok kjenne oss igjen.

Vi kom til Kina for vel 12 år siden. Det er ganske mange år å være ute i et trekk uten å gå hjem, men vi har ikke følt at tiden har vært lang. Har alltid vært tilfreds-stilet i den gjerning som misjonens store Mester gav oss. Den som arbeider må gjøre det i tro. De første år var ikke megen frukt å se, men vi viste at vi sådde ut det evige livs utsæd. Nu kan vi til Herrens ære si at frukten er kommet tilsyne, og vi priser Gud for hver og en som er reddet ut av hedenskapets dype mørke.

Å arbeide her i hedingeland stiller sig meget anderledes enn der hjemme iblandt oplyste mennesker. For det første er de så inngrodd i avgudsdyrkelse og hedenske tradisjoner, og de aller fleste kan heller ikke lese. Man vil da kunne forstå at det er meget vanskelig å tale til folket her.

De første ganger de besøker møtene er det nok mange forskjellige beveggrunne som driver dem. Nys-

gjerrighet efter å se utlendinger som ofte blir kalt den «utenlandske djævel». Ja, de kan stå rent å gape av forventning over vårt utseende. Så blir de forundret over at vi kan tale deres språk og mange kan lytte med interesse til hvad vi har å fortelle dem. De får lyst til å komme igjen og høre mere og litt efter litt synes det å lysne for dem. De begynner å be til den levende Gud og kaster alle sine andre guder. De bekjenner da at de er troende, men de har så liten opplysning så vi ventet med å døde dem.

Å, hvor glade vi blir, når vi hører deres vidnesbyrd og hører dem be og forstår at nu har Gud møtt dem og gjort et verk i deres hjerte.

Ja halleluja! Evangeliet er Guds store kraft til frelse for hver som tror.

Vi har 2 evangelister og en bibelkvinn som alltid går ut i landsbyene. Så har vi en kvinne her på stasjonen som hjelper oss med kvinnene og forskjellig annet.

Vi går også selv ut i byene når tiden tillater det. Enkelte gange kommer de og henter oss med vogn og vi tar da sengekåler med oss og overnatter et par netter. Da har vi prektige anledninger både om dagen og kvelden.

Vi har en liten utstasjon 15 li her fra. Der er det møte hver onsdag.

FOR FAMILIENS YNGSTE

EN HILSEN FRA INDIA

Banda U. P. 21—1—29.

Nedenstående brev har vi mottatt fra misjonær Dagmar Engstrøms lille sønn Joseph. Han har selv skrevet alt på egen hånd på engelsk, og brevet lyder direkte oversatt:

Jeg er så glad at Jesus har inntatt mitt hjerte og jeg priser ham. Det var underbart. Først av alt den 9. september 1928 blev Stephan døpt i den Hellig Ånd — Samme dag blev jeg frelst og den neste dag blev jeg også døpt i den Hellig Ånd, og så lykkelig jeg blev! Det føltes som om jeg blev stadig fylt og fylt med rent vann, og jeg hoppet rundt av lykke og glede.

Jesus er god mot oss alle og hjelper enhver som har det tungt og ondt.

En dag som jeg møtte en mann på landeveien, måtte jeg fortelle ham om Jesus. Han lyttet og sa: «Ja, det er sant, men hvorledes kan du finne ham?» Jeg sa: «Ved å be til ham.»

Victor kjører alle bibelkvinner og tantene Anna og Lala i bilen til landsbyene for å predike. Mamma og tantene reiser hver sin gang med dem.

Alle bibelkvinnene og evangelister sier at de er bedrøvet over at vi skal reise hjem og ber oss ikke å reise. Men vi forteller dem at vi vil gjerne se mor og våre to taater en gang til. Da sier de intet imot det.

Bilen hjelper oss meget i landsbyarbeidet. Jeg vil bede for eder. Pris Jesus, Halleluja!

Hilsen fra deres lille

Joseph.

DE GJENNEMBOREDE HENDER.

Lille Ole visste at han skulde dø, og han var glad når sykesøsteren talte med ham om det.

En dag blev han dog plutselig engstelig og begynte å gråte fortvølet. De store, tårefylte øinene så bedende på oss, og så kom det så forsiktig:

«Hvad skal jeg nu gjøre hvis jeg ikke kan finne Jesus?»

Søsteren svarte: — Ja, men så finner Jesus dig. Og han lot sig trøste med det.

Det var midnatt. Vi hadde lenge ventet at det lille lys skulde slukne, men det brente ennu ganske svakt, time efter time. Men plusselig så han op på oss, og så kom det ganske svakt:

— Jesus, jeg skal finne dig, for du har de store merker i hendene, og det har ingen andre.

Et lykkelig smil gled hen over det ble uttærede ansikt, og så sov han inn for aldri mere å våkne. Litt efter blev det så lyst inne bak de tilfukkede øinene — et åndedrag — og hans sjel var flyttet op til Gud, inn i de gjennemborede hendes vide favn.

Enken går da evangelistene dit og leder møtet eller går vi, så om søndagen kommer da de troende derfra hit til misjonsstasjonen.

Med kinesernes hjelp har vi tenkt å åpne en utstasjon til. De troende her er dog for det meste meget fattige så vi kan ikke vente megen hjelp fra dem. Nei, enkelte av dem trenger vår hjelp istedet for å kunne hjelpe oss å bære byrdene.

Ja her kunde gjøres meget mere — vi bare hadde midler så vi kunde åpne utstasjoner og sette evangelister der.

Søndagsmøtene er som regel godt besøkt. Vi har da i det hele tre møter. Mandag er det sangvesle. Tirsdag og lørdag møter, og torsdag et spesielt møte for kvinner.

To ganger om året har vi gjerne tre dages stevne. Vi får da litt ekstra hjelp, enten en annen misjonær eller evangelist fra en annen misjonsstasjon. Så har vi bibelklasser i noen dage. Da har evangelistene mennene å undervise og vi har kvinnene, men om kvelden går vi sammen til møte.

Disse klassemøter har vært til megen hjelp og velsignelse.

Ja, venner, her er meget arbeid å utføre, og vår bønn er at Mesteren må dyktiggjøre oss til sin tjeneste.

Her kunde være så meget å skrive om, men brevet vil bli altfor langt, så vi får gjemme det til neste gang. Skulde vi fortelle om Herrens trofasthet og beskyttende nåde mot oss under all uren i Kina, ja da vilde i sikker få årsak til å prise Gud sammen med oss. Men som for sagt, brevet blir for langt, så vi vil avslutte med fredshilsen til alle misjonsvenner.

Eders i Herren og for kinesernes frelse

Margrete Dørum,

Hilma Karlson.

Juan Suh, Ch'hi, North China.

DE SMA SKO

En dag så en mor at hennes lille gutt stod i en solstripe på gulvet og så helt fornøyd ut.

«Se, mor!» ropte han, «Gud smiler til mig».

Den lille gutt vokste op og blev en stor mann, og til sist fikk han en meget betydelig stilling ved hoffet. Men han var dog ikke lykkelig. En dag, da han så på noen gamle ting, der hadde tilhørt hans mor, som for lenge siden var død, fant han blandt annet et par små barne-skop. I den ene av dem lå der et stykke papir, hvorpå det med morens håndskrift stod:

«Disse sko gikk inn elskede gutt med da han var to år gammel. Da stod han en dag i en solstråle og ropte til mig: «Se, mor, Gud smiler til mig.» Gud gav at min elskede sønn må leve saledes, at han alltid kan være forvisset om å se Guds velbehag.»

De små sko og medfølgende ord talte til mannen som intet annet, han hadde gjort, og han erkjente at han hadde fått forkjært syn på livet. Han hadde søkt ære og anseelse blandt menneskene, men Gud hadde stått i annen rekke eller ennå lengere tilbake.

Nu forstod han, at det intet underv hadde vært, at han hadde mistet sin glede, men nu boide han sine kne og sitt hjerte for Gud ved siden av de små sko og bad om at han igjen måtte finne tilbake til Gud for så å vandre resten av sine dager i hans smil.

HØRER HERRENS ORD!

«Land! Folk! Hør Herrens ord, og legg eder dem på hjertet. Således talte Herren ordet gjennem profetens munn flere hundre år før han fødtes som menneske til verden.

I profeten Esaias 43. kap. står klart skrevet: «Jeg vil si til norden: «Giv hit», og til sønden: «Forhinder ikke; for hit mine sønner langt fra, og mine døtre fra jordens ender, og mine døtre fra jordens ender, den har jeg dannet, den har jeg også gjort.»

«Før det blinne folk ut, som dog har øine, og de døve, som dog har ører.»

«La alle hedingene samles til! Høpe og folkene sannes! Hvo er blandt dem som kunnør dette? «La dem, la oss høre de forrige ting.»

Så taler han om de guder hedingene så og ser op til, idet han sier: «La dem føre deres vidner, så de kunne rettferdiggjøres og man kan høre og si: «Det er sannhet.»

Apostlene var de første misjonsrøster som bragte bud til hedingene om ham som her er talt. Det er ham som gav sig selv til en gjensønningsbetaling for alle. Det er han som døde på Golgata for våre synders skyld, og som opstod til rettferdiggjørelse for alle som tror på ham som sin frelser.

Undertegnede vil også ved gjennem dette blad vidne om ham for både de som er langt borte og nær ved, og det vil jeg gjøre på etterfølgende måte:

Jeg var for ikke lenge siden på et møte hvor der oplettes og taltes litt over 2 fortellinger i apostlenes gjerninger, om hvorledes Frelseren på en forunderlig måte leder mennesker til frelse.

Det ene tilfelle var da Paulus og Silas var kastet i fengsel, og de tross den hårde medfart de hadde måttet utstå, prisde Gud med lovsanger, takk og bønn.

Fengslet rystet på sine grunnvoller, dørene sprang op og lenkene løstes. Fangevokteren vilde drepe sig, da han trodde at fangene rømte, men Paulus hindret ham. Han og hans hus frelstes den samme natt.

Vi blev også minnet om at Herren er den samme idag som på den tid.

Jeg kom til å minnes en fortelling om en frelsesgjerning som fant sted for en del år siden, ca. 3 mil fra Sarpsborg.

Et barn, en pike mellom 16 og 18 år, hadde besøkt kristelige møter som holdtes i nabolaget, og blev der grepet av Kristus og gav sig over til ham.

Dette likte ikke hennes foreldre og vilde hindre henne i å gå på møtene, men hun vilde ikke la være. Hun måtte høre mere om Frelseren.

Så en kveld hadde de stengt henne ute. Hun banket på og faren svarte innenfor, at han ikke vilde slippe henne inn uten at hun lovet å slutte med å gå på møter, og være som før.

Dette vilde eller kunde hun ikke love, og måtte derfor stå utenfor. Hun gråt og bad så pent om å få komme inn for det var så kaldt og mørkt ute, men det svartes at hun måtte opgi møtene. Det kunde hun som nevnt ikke love og så godnatt til sine foreldre og gikk fra dem og hjemmet, nedtrykt og bedrøvet.

Hun gikk til en liten stue inne i skogen et lite stykke fra veien. Der bodde en eldre kvinne som hun hadde truffet på møtene. Der lyste det ennå og hun banket på og blev sluppet inn.

Hun fortalte da hvorledes det var gått henne og spurte om hun kunde få lov å bli hos henne inntil videre, og det fikk hun med glede.

Jeg tenker på hvorledes dette barn i likhet med David ropte til Gud i sitt hjerte: «Høit roper jeg Herre! Hør mig og svar mig!»

Min far og min mor har forlatt meg (stengt meg ute), men du Herre ta mig og hold mig fast. Hun bad kanskje som så: «Kjære Jesus, du vet hvor leit det er for meg nu. Jeg har jo vært ulydig mot mig selv. Jeg har jo vært ulydig mot min far og mor, men tilgi meg, for du har jo sagt, at «uten i forlatter far og mor, søster eller bror, ektefelle og barn er I mig ikke verd.» Jeg måtte som du vet om forlate dem for å bli hos dig. Gjør det da slik at jeg får lov å komme hjem igjen og allikevel bli hos dig og være din; for ditt navns skyld.»

Jesus både hørte og bønnhørte henne. Han har nemlig sagt: «Alt hvad I ber mig om i mitt navn, det vil jeg gjøre.»

Han ordnet det så at en av hennes foreldre blev syk, og da kunde de ikke lenger undvære sitt barn, men sendte bud etter henne. Og glad gikk hun hjem, takkende Gud og Frelseren for hans nådige styrelse. Hjemme vidnet hun om Frelseren, og han frelse også foreldrene. Dette er sannhet!

Kanskje lever ennå noen av dem som denne frelse er vederfaret.

Jesus formår å frelse syndere både langt borte og nær ved, men budskapet om ham og frelsen må bringes av hans vidner.

Februar 1929.

J. H. Strømnaes.

MORALSK MOT

— Ha mot til å betale en gjeld, mens du har penger i din pengepung.

— Ha mot til å undvære hvad du ikke behøver, hvor tillokkende det enn synes dig å være.

— Ha mot til å uttale dine tanker, når du mener du bør det, og uttal ikke dine ord, når det er best å være taus.

— Ha mot til å tale med en fattig venn i løslitt frakk midt på gaten, selv om noen av dine rike og fornemme bekjente ser dig.

— Ha mot til å tilstå et feilgrep. Du forebygger derved dets følger og etterlater et godt inntrykk istedet for dårlig.

— Ha mot til å stå fast ved den beslutning som er fattet, men også til å forandre den i den ellefte time, dersom du overbevises om at noe annet vilde være bedre.

— Ha mot til å bryte med den beste av dine venner, dersom du opdager tegn på karakterløshet.

— Ha mot til å granske din egen opførsel og felle dom over dine feil når du opdager dem, og legg dem av såvidt som det står i din makt.

— Ha mot til å fatte gode forsettelser og til å utføre og virkeliggjøre dem.

— Ha mot til å bekjenne Jesus Kristus, din Herre og Mester, i en verden som forakter ham.

HVILEN I GUD

(Forts. fra 1. side).

len, og der satte han sig ved Guds følelse. Takk og lov! Jehu hørte fullt sitt herlige og vidunderlige forsoningsverk, og da det var gjort, da offeret var båret frem, og veien var åpen for en fallen menneskeslekt — alt var klart —

da satte han sig ved Guds høre da satte han sig ved fullbragte verk. Det hånd etter det fullbragte verk vi skal er i dette fullbragte verk på Jesus hvile. Det er ved tanken på Jesus at vi kan slå oss til ro og komme til virkelig full hvile. Det er en fornuftig måte å få lov til å hvile i hvad Jesus har gjort. Og Jesus verk, det er fullbragt, venner, vi hviler ikke på noe som skal gjøres eller som er ved å bli gjort, nei, det er fullbragt, det skjedd på Golgata.

Den første betingelse for at du kan komme inn i Guds hvile, er den at du får tro på dine synders forlatelse. Legg dig med hele din syndebyrde, din skyld og alt på Kristus, og tro dine synders forlatelse, da skal du få fullkommen fred og hvile.

Det er dessuten meget viktig at vi kommer inn i en virkelig frelse med det samme, at vi ikke blir stående ved syndernes forlatelse, men gir oss helt over til Gud og lar ham åpenbare alt, hvad der hører til Kristi frelse for oss. Der er dem som tar litt her og litt der av frelsen. De tenker ikke på mannen som søkte etter skatten og som fant en skatt på marken. Han kunde ikke ta den og gå sin vei. Nei, han måtte kjøpe hele marken for å få skatten. Således er det også med kristendommen. Der er en stor skatt gjemt i den; men Jesus vil, at vi skal ta hele frelsen og ikke bare en skatt hist og her. I Matt. 11, 28, —30 sier Jesus: «Kommer til meg alle I som arbeider og er besværede, og jeg vil gi eder hvile. Ta mitt åk på eder og lær av mig, ti jeg er saktmodig og ydmyg av hjertet, så skal I finne hvile for eders sjæle. Ti mitt åk er gavnlig og min byrde er lett.»

Kom til Jesus og ta imot hele hans frelse! Det er fryktelig å se disse skarer av kristne som er litt i berøring med kristendommen. De lever et fattig liv som kristne. Grunnen til det er at de ikke er gått til Jesus og tatt imot hele hans frelse. De har ikke tatt åket på, de har ikke gitt Jesus hele deres vilje. Min venn kom og ta åket på. Det er ikke en byrde, det er kun en hjelp til å bære byrdene. Det er det, Jesus vil gi oss. «Ta mitt åk på eder og lær av mig.» Mange vil ha kristendommen men de bryr sig ikke om hvad Kristus sier i ordet. Hovedsaken er, sier de, at man har syndernes forlatelse og kan tro at man engang kommer i himlen. Naturligvis er det hovedsaken; men man kan ikke si at alt annet ikke har noen betydning, det er en falsk tro, og ad den vei kommer man ikke til virkelig hvile i Gud. For at du kan få hvilen i Gud må du bøje dig for hele Guds rådslutning og vilje med hensyn til frelsen. Gå ut fra verden, ta korset op og gå den vei som Jesus har gått før dig, da vil du få en forunderlig fred. Da vil du komme til å oppleve hvilen i Gud.

En del mennesker er så salige og lykkelige: de priser og lover Gud, andre blir støtte og fornærmede på dem. Vet du hvorfor de er så salige og lykkelige? De er gått inn i den hele og fulle frelse. De er nådd til det pieblikk! da de har sagt: nu

Misjonskasserere for frie misjonærer:

- Kina. F. A. SHRØDER: A. Tofner, Sofienberggt. 16, Oslo.
- MARGRETHE DØRUM og HILMA KARLSEN: Janette Bruu, Welhavensgt. 10, Oslo.
- CHRISTOFA BRUNDTLAND: L. Hvidsten, Tyskesmuggt. 28, Bergen.
- HELGA LUNDEBY: J. Lind, Verlegaten 21, Moss.
- RUTH PEDERSEN og ESTHER FETTERSEN: Inkassosjef Th. Wessel, Nordstrand.
- JENS FJELD: K. Aarmo, Ski st.

Alaska. GUSTAV NYSETER: Nyseter, Osen pr. Rena.

Finnmarken. DORTHEA KLEM: Thora Finnerud, Danvik, Drammen.
- KRISTIAN SKIPPERUD: Anna Thøgersen, Teatergaten 1, Oslo.
- MARTHA HAGA: Jørgen Monsrud, Harestua.
- LAPPEMISJONÆR A. VANGBERG: Post box 24, Tromsø, N. Norge.

Argentina. BERGER N. BERGER: H. H. Sønstebo, Otterholdt pr. Bø, Telemark.

SIGURD GRØNVOLD: Johan O. Johnsen, Slemmestad.

ERLING ANDRESEN: Rolf Andresen, Bakkeli, Bekkelagsbøgd.

Afrika. P. EVENSTAD: Emma Hoel, Parkveien 6, Oslo.

et vi ferdig med å gå i kompromis, nu hører vi Jesus til og vil ta alle konsekvenser derav. Den som har gjort det, han er lykkelig.

En annen sak som også må komme i betraktning, når talen er om hvilen i Gud, er den, at vi må ha hele vår tilfredsstillelse i Gud. Jeg kommer til å tenke på et ord i Salme 23: «Han leder mig på de grønne gressgange og til hvilens vann, tører han mig hen.» Veien til hvilen i Gud er den at man lar den gode Hyrde føre sig ut på grønne gressgange og til de friske vann. Du kristne som ikke har hvilen i Gud, du som jager hit og dit og ikke finner noen glede hverken i Gud eller i verden, vet du hvad der er årsaken til ditt ulykkelige liv? Det er den at du ikke er nådd dertil, at du kan finne full tilfredsstillelse i Herren alene. Du er nødt til å ha en hel del ved siden av ham. Har du funnet full tilfredsstillelse i Gud, da er du som et får der har fulgt Hyrden til den grønne eng, du har mett dig der, du har drukket av det friske vann, og du har fått lov til å hvile, du er fullkommen tilfredsstillet. Gud er ingen hård herre å tjene. Han er den gode Hyrde, og han lar oss ikke sulte oppe i bergets kløfter. Han lar oss ikke tørste ihjel i ørkenens brennende sand. Han sørger for at vi kommer ut på de grønne gressgange og hen til de friske vann. Når vi hviler der, da har vi ikke lyst til å gå ut i verdens ørken. Den savner vi ikke, når vi er på Guds grønne enge. Vi lenges ikke tilbake til verdens usle brønn, når vi har de levende vannstrømme som velder

TOMINE EVENSTAD:

- Gartner M. Walde, Ibsensgt. 10, Bergen.
- INGRID LØKKEN: Inga Vinnes, Geelmøyensgt. 20, Horten.
- MARGIT HARALDSEN: Løds Henrik Johansen, Løvenskiold, vei, Lilleaker pr. Oslo.
- HANSINE NESFOSEN: Constanse Nøstada, Solheimsvenga 40, Bergen.

MARTHA KVALVAGNES: Fru Anna Næsdal Sydnesmuggt. 6, Bergen.

MAXIMILIAN HANSEN: Caspara Solvik, villa Fjordglen, Osnes pr. Heggedal.

Kongo. (CHRIS) IANSEN: Ca:oline Christiansen, Misjonshuset, Sørkedalen pr. Holmekollen.

India. DAGMAR ENGSTRØM og ANNA JENSEN: Ingvald Finnerud, Danvik, Drammen.

FRANCK DESMOND: Gustav Larsen, Fossveien 12, Oslo.
- HANS SVENDBERG: Form. J. Karlson, Haldens veveri, Tistedalen pr. Halden.
- GUNHILD ÅBØ: Hans Berge, Kviteseid.
- DAGMAR JACOBSEN: Sverre Severinsen, Smittestrømsveien 19, Drammen.
- HILDA WERGEDAL: Jens Jarres, Passerbak p. o., Sanda, nær.

RACHEL EDVARDSEN: Kontorist O. Langerud, Nureda's bank, Kongsberg.

«Be for mig, at jeg må komme inn i denne herlige frelse!»

Mange om i åndelen lever saker en finne liv i ham, s. De vilde ikke stå ved ans k o r s. «Et f skap».

I Joh dan søk stænde blandt til Jesus skap og åndelig ke feil, ophav, Og et ærlig dri far Den sier se ten, ve Det talte de ham s tetter I T midkjå kynne menne hlek i forkyn Ordet çårsk

«Be for mig, at jeg må komme inn i denne herlige frelse!»

Bønnens betydning. En kjent engelsk statsmann, lord Cairus, sa i sin alderdom, at han regnet de stille stunder med bønn og bibellesning om morgenen for den største hjelpkilde til sin fremgang som statsmann. Han tilhørte Disraelis kabinett, og ofte kunde det gå helt til i parlamentet, da man hørte Disraeli si: «Nu får vi fred, for lord Cairus er kommet.»

La dine ord være få. A stans en uvennlig tanke innenfor lebene er å legge en strikk om dens hals. «Når du vokter din munn, bevarer du din sjel,» sier Salomo. Ord virker på det dårlig hjerte hvad luft virker på en blomme. «Hvad der utgår av mennesket gjør mennesket urent,» sier Jesus. «Men vi skal gjøre regnskap for hvert utbørlig ord vi har talt på dømmens dag.»

Mange av våre ord er ikke de luft verd vi bruker for å uttale det O, Herre, sett vakt ved min munn! Vokt mine lebers dør! Pas på det mest ustyrilige av alle mine lemmer!

La min tale være sann og kjærli — også idag. Og styrk mig til tie.

Utgitt ved en redaksjonskomité Sarpsborg, Glommens trykkeri.

NUMMER

H

Vår tidsa er idelig nye fremskr skap, teknik mulige o det siste de en uanet ut I sannhet

foldig på j Man må o ikke kulmi være nådd. Samme dende også de. Viden gjøre erob ren og uto ikke den t.ettop bi og fredløs Den d' uom P. H «I full ti strekkelig kunne søk hendelser svuunet.

Da fra mig i sor danskape tråd. Da mange fø Jeg søkt Siden da forkastet anvist de liv.»

Mange om i åndelen lever saker en finne liv i ham, s. De vilde ikke stå ved ans k o r s. «Et f skap».

I Joh dan søk stænde blandt til Jesus skap og åndelig ke feil, ophav, Og et ærlig dri far Den sier se ten, ve Det talte de ham s tetter I T midkjå kynne menne hlek i forkyn Ordet çårsk

«Be for mig, at jeg må komme inn i denne herlige frelse!»

Mange om i åndelen lever saker en finne liv i ham, s. De vilde ikke stå ved ans k o r s. «Et f skap».

I Joh dan søk stænde blandt til Jesus skap og åndelig ke feil, ophav, Og et ærlig dri far Den sier se ten, ve Det talte de ham s tetter I T midkjå kynne menne hlek i forkyn Ordet çårsk

«Be for mig, at jeg må komme inn i denne herlige frelse!»

Mange om i åndelen lever saker en finne liv i ham, s. De vilde ikke stå ved ans k o r s. «Et f skap».

I Joh dan søk stænde blandt til Jesus skap og åndelig ke feil, ophav, Og et ærlig dri far Den sier se ten, ve Det talte de ham s tetter I T midkjå kynne menne hlek i forkyn Ordet çårsk

«Be for mig, at jeg må komme inn i denne herlige frelse!»

Mange om i åndelen lever saker en finne liv i ham, s. De vilde ikke stå ved ans k o r s. «Et f skap».

I Joh dan søk stænde blandt til Jesus skap og åndelig ke feil, ophav, Og et ærlig dri far Den sier se ten, ve Det talte de ham s tetter I T midkjå kynne menne hlek i forkyn Ordet çårsk

«Be for mig, at jeg må komme inn i denne herlige frelse!»

Mange om i åndelen lever saker en finne liv i ham, s. De vilde ikke stå ved ans k o r s. «Et f skap».